

for de Handlinger, som omtales i det Følgende, naar de foretages med forræderisk Hensigt, om end ellers ringere Straf for dem er bestemt.

§ 66.

Den Foresatte, som bliver bekendt med et forræderisk Foretagende af sine Undergivne og ikke søger at hindre det, skal straffes ligesom Forræderen. Den, som ellers erholder Kundskab om noget forræderisk Foretagende eller Spionering for Fjenden, og ikke snarest mulig gjør Anmeldelse derom, samt derhos, hvis dette ikke kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsen, straffes med Fængsel i anden Grad eller Strafarbejde; imidlertid skal han, naar han forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt han har forsømt Anmeldelsen. For den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Søskende, Ugtefælle, Fosterforældre eller Fosterbørn kan Straffen for unbladt Anmeldelse nedsættes til det Halve, med mindre Noget af disse er den Skyldiges Foresatte.

§ 67.

Hovedmanden i et tilfattet Forræderi, kan, selv om han forhindrer Forbrydelsen, ikke fritages for Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn.

§ 68.

Krigsfanger, som ere frigitte paa Værsord, skulle, naar de bryde dette ved at tjene i den fjendtlige Krigsmagt, og de derefter paagribes, straffes paa Livet eller under formildende Omstændigheder med Strafarbejde ikke under 3 Aar. Derjom de paa en mindre virksom Maade handle imod deres Værsord, anses de med Fængsel eller Strafarbejde indtil 3 Aar.

§ 69.

Den, som under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, enten af Feighed først griber Flugten, eller ved Drd eller Dagn forleder Krigsfolk til Flugt eller iøvrigt til at undlade Forsvar, eller i Fjendens umiddelbare Nærhed søger at udbrede Skræk og Uorden, skal, naar han er Befalingsmand, have sit Liv forbrudt, og hvis han er Menig, straffes med Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse og Fængsel af anden Grad eller med Strafarbejde; under skjærpende Omstændigheder kan Straffen ogsaa for Menige stige til Livsstraf.

§ 70.

Den, som ellers af Feighed flygter for Fjenden, eller under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, søger ved at skjule sig eller paa anden Maade at unddrage sig fra Deltagelse i Faren, eller under Fægtning eller paa Tilbagetog af Frygt for Fare enten kaster Vaaben fra sig, spænder Heste fra Kanoner eller Vogne, eller gjør sig skyldig i lignende pligtstridig Adfærd, skal anses med Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, Fængsel, Embeds eller Bestillings Fortabelse eller Strafarbejde. Er derved betydelig Skade sket eller stor Fare opstaaet, kan Livsstraf anvendes.

§ 71.

Den, som under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, uden Befaling af vedkommende Foresatte stryger Flag paa Krigsfartøi eller giver andet Signal til Overgivelse, skal have sit Liv forbrudt.

§ 72.

Naar den Høistbefalende i en Fæstning, paa et Krigsfartøi eller for en anden Post uden høiere Foresattes Befaling eller uden yderste Nød overgiver Fæstningen, Fartøiet eller